

NASLOV—ADDRESS:
"Glasilo K. S. K. Jednote"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: HENDERSON 3912

LETOS
obhaja naša Jednota
20 letnico postavljanja
mladinskega oddelka
V ta namen naj vsako krajevno društvo marljivo agitira za mladinski oddelek.

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 2d, 1917. Authorized on May 22nd, 1918

NO. 14 — ŠTEV. 14

CLEVELAND, O., 7. APRILA (APRIL), 1936

LETO (VOLUME) XXII.

Alojša:

Legenda o križevem potu stotnika Longina

V zgodnjih'jutranjih urah je bilo. Stotnik Longin je ležal in brez pokoja premetaval glavo po blazini svoje vojaške postelje. Bil je izmučen, a miru ni našel. Minila sta dva dni izza onega doživetja, ko je izvršil svojo strogo vojaško dolžnost. Dva dni sta utonila v preteklost, odkar je visel na križu Galilejec. Ves prevzet od groze in strahu, ko je otemeljeno solnce in so pokale skale, je takrat zaklical:

"Resnično, ta človek je bil sin božji! Do možga me je pretreslo. Ne poznam lepih misli, brez sočutja gledam trpljenje. Samo vojak sem, ki jokati ne zna in tudi ne sme. Izvršujem le svojo dolžnost. A takrat se je oglasil v meni glas, ki je bil proti mojemu ponosu. Neznan moč bi me bila skoro prisilila, da bi zajokal kot ctron."

Trpeč in prisiljen nasmej je zaigral na ustih.

"Morda se je v meni vžgala ljubezen in vera."

Odgovarjal si je misli sočutja, a s pomnoženo silo so se mu vračale in ga vznemirjale.

Vstal je in siognil plašč ter se namenil v oljkov gaj za mestom.

Po jeruzalemskih ulicah je bil mit. Medlobarvni mesec se je zajedal v svit budečega se jutra in je z bledo svetlobo razsvetljeval čelade vojakov, ki so stražili pred Kajovo palačo. Vzbočile so se jim prsi in z nemim molkom po pozdravili stotnika, sledič skrivnemu, neznamenu klicu.

V ozki ulici se je šele zavedel, da je na poti, koder je pred dvema dnevoma, s četjo vojakov in ljudstva spremiljal s križem obloženega Galilejca.

V pot je bila zarisana sled. Oditi nog in brazda, ki jo je zarezal križ v cestni prah, vse je bleščalo v čudni svetlobi. Ob potu pa so žareli biseri, nalični onim v slavnostni čeladi njegovega svetlega gospodarja, cesarskega namestnika Pilata.

Upognil se je, da bi jih pobiral. In spoznal je v biserih kapljice krvi.

"Hm, da! Kri mu je kapljala iz ran, ki so jih prizadejali moji vojaki. Toda dolžnost je dolžnost!"

Po svoje je modroval, da bi se ubranil neprijetnih občutkov. Bleščeca sled nog in križa in biseri krvi so ga pekli v dušo. Bežal je po potu naprej.

"Tu mu je Veronika podala potni prt. . . Na tem ovinku ga je pričakovala Mirjam. Stopila je tesno h križu visoka in vitka, podobna lillian. Njeni preprosti siva tunika ji je v ravnih gubah padala z ramen. Niti en dragulj ni krasil roke ali vrata, le lasje so tvorili zlat venec na njenem čelu. Ko so se srečale njune oči — še kamen bi se razjokal . . ."

Samo rimski stotnik ne mara spoznati bolečin. Brezčutno sem dajal povelja. Moj vojak Argencij Marcius ga je udaril z bičem čez prsa, da se je poznal nabrekel, s krvjo podplut udarec.

Janče se je pretegnil. Čutil

Mar križa si les
povišal zares
in dvigaš ga kakor zastavo
in vsem govoris,
ki nosijo križ,
da nekdaj se dvignejo v slavo?
Da, vse je resnica!
Na križ si razpet
samotno, sramotno umirat,
a svet je souražni,
od srda razvnet,
na križ se ponosno oziral.
In divi pod križem
krohot je besnel,
ni rogal le svet se,
divjal je pekel
radosten, da Ti si izdihnil,
premagani, za vedno utihnil.

A varala vsa se je zloba,
iz zmagala Tebe trohnoba:
iz groba si drgnil se živ,
sedaj pa si Kralj nezmagljiv.
Rohne proti Tebi rodovi in
knezi,
Ti rogaš pa njihovi majhni se
jezi,
pustiš jih besneti,
da v jezi jih sveti
tem hujše in strožje kaznulješ
nekoč
in vrže v prepada jih večnega
noč.
A recežev rod,
povišaš, Gospod,
za vse bolečine
poplačaš trpine.

Zato, ko med ljudstvo priha-
jaš sirot,
ki v stiskah, nadlogah se vije,
zvonovi ubrani pojo Ti naprot,
Rohne proti Tebi rodovi in
knezi,
In kočica vsaka mogočen je
grad,
krog njega zelenje brsteče,
na oknih se žarki leskečejo
mad
in speci se dvigajo sreče.
Svoboda, ki vsem si priboril jo
Ti,
zdaj stiskana, željna Ti rzkli-
ka:
"Naj v lunu in v zvezdah nebo
začari,
na zemlji naj noč bo velika!"

Peter Križman:

Bandero

Kolesa so pela svojo večno enakomerno trdo pesem po jeklenih tračnicah. Včasih je prestala, pri tleh je zašumelo, gosta para je zatrila pogled pri oknu.

Janče se je pretegnil. Čutil

Vstal je!

Aleluja!

li v tvoje kraje, da bi takle to-bak kadil. Doma je zadnje čase tak, kot bi cunje žgal. Na, se ti prižgi!

"Ne kadim več."

Janče je v zadregi. Saj mu je vendar zdravnik prepovedal.

"Jaz se pa ne morem odvaditi. Kako pa si se ti mogel?"

"Nehal sem."

In je prišla mati.

"No, Janče, zdaj pa kar sedi in malo prigrizni, kosila nisem puščala, ko nismo vedeli, ali bo prišel ali ne. Še čaja bom skuhala. Morebiti bi pa kavo raiji, Janče?"

"Oh, mama, nič. Saj še s tem ne vem kaj." Janče gleda potico, debelo posuto, rozinasto, narezano gnjat, hren, a mu vse skupaj prav nič ne diši.

"Jej, fant, le je, saj vidim, da si tako zdelan. Kar bled si. Potreben si, saj vem in ne brani se kakor tujec."

Janče je slišal besedo tujec. Saj res, tujec je. Če bi ne bil ne skrival, naravnost bi povedal, da je bolan. Potem je privikat zakašljel, na drobno in iz prs, da je zahrkalo v njem. Samega sebe se je prestrašil in je se bolj zbledel.

"Pa kašlaš, fant, kašlaš."

"Ne bo hudega, malo sem se rehladil. Človek ni vajen vožnje, pa brž kaj stakne."

"Čaja ti skuham, Janče."

"Le."

"Premalo pazit!"

Janče molči in se obrne proč. Tudi mati molči, Janče pa dobro ve, da mati nekaj sumi. Zaganja ga v grlu in v prsih, sam čuti, da bi moral spet zakašljati. Potem vzame košček s krožnika in skuša jesti. Pa se mu upira, čeprav že od jutra ni ničesar pokušil. S težavo požre, zastaja mu v suhem grlu. Kaj če mu mati zdaj pogleda v oči in mu naravnost reče: Janče, bolan si! Kaj naj reče? Taji? Tajiti pred materjo ne more, resnice povedati ne sme!

Mati je bila v kuhinji, drugi v hiši. Mnogo so imeli pripovedovati in Janče je govoril. Potem je oče vstal in šel v kuhinjo, kjer je bila žena sama. Nekjaj časa sta molčala. Potem reče mati:

"Bolan je."

"Bolan . . ."

K procesiji gredo. Spredaj dekleta, zadaj fantje. Med njimi Janče. O vsem se menijo. O pirih in o žegnu, o velikočnem pondeljku — fantovskem prazniku — kot nekdo pravi, o tujih krajih govorje z Jančetom, o delu in zaslubu, o tovarnah, pa spet o prazniku in o procesiji, o banderu. To je fantovsko: o banderu. Bogove, kdo ga bo letos nosil? Lani so ga Cene, Vorenc in Janče.

"Bi ga pa še letos."

"Bi ga pa! Saj smo dobr!" de Vorenc.

"Jaz ga ne bom," reče Janče. "Beži no in nikar se ne punitaj!"

Janče ve, dobro ve, zakaj ne. Slab je. Vožnja, prehlad, neprespanost, vse, vse — in še bolezni. Pa jim tegu ne pove, ne sme, ne upa si, morbiti bi se jim še smilil. O, saj! Pa zakašljala in pljuje ob pot. Neko

(Dalej na 2. strani)

Vstalemu Zveličarju

Mar križa si les
povišal zares
in dvigaš ga kakor zastavo
in vsem govoris,
ki nosijo križ,
da nekdaj se dvignejo v slavo?
Da, vse je resnica!
Na križ si razpet
samotno, sramotno umirat,
a svet je souražni,
od srda razvnet,
na križ se ponosno oziral.
In divi pod križem
krohot je besnel,
ni rogal le svet se,
divjal je pekel
radosten, da Ti si izdihnil,
premagani, za vedno utihnil.

A varala vsa se je zloba,
iz zmagala Tebe trohnoba:
iz groba si drgnil se živ,
sedaj pa si Kralj nezmagljiv.
Rohne proti Tebi rodovi in
knezi,
In kočica vsaka mogočen je
grad,
krog njega zelenje brsteče,
na oknih se žarki leskečejo
mad
in speci se dvigajo sreče.
Svoboda, ki vsem si priboril jo
Ti,
zdaj stiskana, željna Ti rzkli-
ka:
"Naj v lunu in v zvezdah nebo
začari,
na zemlji naj noč bo velika!"

Zato, ko med ljudstvo priha-
jaš sirot,
ki v stiskah, nadlogah se vije,
zvonovi ubrani pojo Ti naprot,
Rohne proti Tebi rodovi in
knezi,
In kočica vsaka mogočen je
grad,
krog njega zelenje brsteče,
na oknih se žarki leskečejo
mad
in speci se dvigajo sreče.
Svoboda, ki vsem si priboril jo
Ti,
zdaj stiskana, željna Ti rzkli-
ka:
"Naj v lunu in v zvezdah nebo
začari,
na zemlji naj noč bo velika!"

je, da so mu otrdeli vsi sklepi. Kako tudi ne; že drugi dan se vozi, skoro oglušil je že od tegrga drdranja. V glavi čuti čuden pritisk, boli ga, rad bi že hodil, samo malo, toliko, kolikor je želesni voz dolg, dvakrat gori in dol in takoj bi mu bilo bolje. Pa ne more, skuša vstati, zaziblje se in sede, kot bi mu kdo noge spodbil. In potem spet tista pesem, enakomerna, vsak hip mučenja, neusmiljena. Oči zapre in posluša. Domov, domov, domov . . . pojo kolesa, vendar trdo in grobo, kot bi vpila: nazaj nazaj, nazaj . . .

Janče si skuša predstaviti dom, kako bo, ko bo domov prišel. Saj že naprej ve. Mati ga bo pogledovala milo in s skrbjo, bratje in sestre bodo gostole vanj, potem bo prišel oče in mu smeje dal roko. Zakašljal bo in mati bo vsa in skrbeh, kaj mu neki je. Nič, samo od vožnje je ves delan, prehladil se je tudi malo, bo rekel. In če uganejo? Resnice jim ne sme povedati. Ne smejo zvedeti, nikoli! Potem mu bodo piruhov prinesli, žegan, popoldne bo procesija in vsi ljudje ga bodo gledali. Kar bojbi se. Fantje ga bodo spraševali, kako je po svetu, dekle-

ta ga bodo plaho gledala, sramljivo in s spoštovanjem, skoraj kakor tujca v vendar je domaćin; pri dekletih je vedno tako. Korenova Rezika bo zaredila, potem bo pa živa, da bi jo človek komaj prenašal. In piruhov mu bo dala, seveda, piruh pridejo na vrsto, prazniki, pondeljek, ljudje, besede, vprašanja, procesija in bandero in dekleta, sam Bog vedi, kaj vsega čaka. Lepo je vse, jačete, težko, odvratno, presedajoče. Pa vendar zdaj je doma, premagoval se bo, ne bo kašjal, samo na skrivaj katerikrat. Smejati se bo moral, pa

"Tobaka sem vam prinesel, oče," hiti Janče, obrača pogovor drugam, že išče po kovčku O žegnu noči slišati, vendar je mati odšla, da ga prinese. "Hm, Janče, jaz bi moral do-

liko naprej sklonjen stopa. In potem:

"To je prav za prav domaća, vaša reč, fantje. Jaz tako rekoč nisem domaćin. In domaćih imate dovolj, saj bi marsikateri rad. Seveda bi. Ljudje bi pa rekli, da sem prav zato prišel domov, da bom bandero nosil."

Janče se opravičuje z okorno besedo. Težko govori, sapa ga duši, zdi se mu, da prehitro hođo.

"Pojdi, pojdi, Janče! Če pa bandera nočeš nesti, pa tudi pirha ne dobiš, da veš!"

Janče se je ozrl, da bi videl, katera je Korenova Rezika, seveda! V bledo lice mu je za hip šinila kri, na njem je obvel sel Rezikin pogled kakor nekaj očitajočega, ponižujočega.

Janče je sam začutil na licih suhoto in bledico — kri mu je brž upala. Za božjo voljo, če zdaj ne nese, ko so vendor fantje za to, kaj bodo pa rekli? Saj bodo uganili, zakaj noče. Pa naj mu je bilo to vsako leto največje veselje! Pa—vendor, šibak je in bolan, če bi bandero nosil, bi se samo ljudem izpostavil kakor načas in bodo videli in govorili, da mu gre slabo, da je bolan, da . . . Kaj pa bodo spet dekleta rekla? Rezika . . . Da je prevzeten in da ne mara domače družbe. "No, pa ga boš vseeno."

"Prava reč! Malokrat si doma, privoči si to veselje!"

"Pot me je utrudila. Saj sem šele opoldne prišel."

Pa se je nazadnje vendorle vdal. Saj ne more drugače. Lahko bi kaj sklepali in sumili, tudi zameriti se ni dobro. Najo, zobe stisne, zbere vse moči, ni vrag, da ne bi šlo! Da je bolan in da ga v prsih tišči, te ga jem vendor ne more kar naravnost blekniti, saj bodo se tako prezgadaj vedeli . . .

In je šla procesija čez polje. Zvonilo je in zvončkljalo, peli so in molili. Janče je pa nosil bandero. Potil se je, že je dvo mil, ali bo šlo ali ne. Pa je šlo!

Ze daleč so. Janče ne gleda ne na desno in ne na levo, samo naprej; boji se, da bi ga kdo v obraz ne videl. Bledica mu objema bela lica, zdi se mu, da ga tisoč oči isče, da se tisoči čudijo njegovih šibkosti, vse ga vprašujejo po zdravju, po bolezni, čudijo se, da se mu ruke tresejo, da so mu mišice takoj krčevito nabrekle, da ga zanaša kot pijanega.

"Jeh, jeh, poglej ga Janče, ta pa ti gre bandero nositi! Saj pravim nič se ne varuje!" vzduhuje Zalarjeva mati svoji sosedi, ko pridejo izza ovinka in ona zagleda Jančeta pri banderu. In spet:

"Pokončal se bo!"

"Pojdi no, takle fant!" jo tolaži sosed.

"Fant seveda, fant — pa je ves prehljen, ni zdrav; zdaj se bo pa še tu potil!"

"Mlademu nič ne škoduje."

"Škoduje, škoduje," zavrača mati. "Veš, čudno je shujšal, nekaj mu bo."

Potem pobožno molijo naprej.

Janče ne sliši zvonenja, čeprav z vsemi zvoni, da leti skoz ušesa. Ne sliši pevcev, ne sliši možakarjev, ki za njim godnjaje molijo rožni venec, samo bandero vidi, rdeče pobaranovo lato, ki ga zanaša zdaj na desno, zdaj na levo.

"Janče!"

Fant ne sliši.

"Janče! Bolj naravnost!"

"Ali sem zgrešil?" se zave fant.

Potem ga navije kašelj. Z vso silo stiska bandero, prsti so trdo prijeti, kot pribite tišči k lati. Pa ga spet zanesi v stran, da z nogo stopi na njivo. Zdaj, zdaj bo spet zakašljal, krvavo bo pljunil, v njem se trga in lomi. Pot mu teče s čela po licu, proti ramam ga zabolje roke, zobe stiska, kot bi se nečeščal. Bog pomagaj, spustiti Limbarski.

Vendor ne sme Ozira se po Vorenku tam na drugi strani, velike steklene oči isčejo v praznini, kot bi nekoga ponizno in sočutno prosile pomoči, usmiljenja. Potem se zagleda kvišku, v bandero in vidi na njem sliko Zalostne Marije s sedmerimi meči v prsi. Gudočito lepa se mu zdi slika, barve se prelivajo druga v drugo, kakor glasovi cerkevnih pesmi. Janče se začudi, da je že tolkokrat bandero nosil, pa še danes vidi na njem Zalostno Marijo. In spet gleda topo, kakor iz vode Vorenca.

"Vorenc! Jaz — jaz —" šepeta komaj slišno.

"Peter!" reče oni in se ozre v procesijo nazaj.

Priskočil je fant, poprijel in preden se je Janče zavedel in spoznal, kaj se je zgodilo, je bil že pomešan sredi med možkarji. In vanj gledajo, naravnost v oči, v lici ga gledajo, kakor da vsi hkrati sprašujejo, in nikomur ne more odgovoriti. To so tisti ljudje, ki se jih je tako bal, da ni upal glave okretni nazaj, da bi ga ne videli. "Zdaj vidijo, vsi vedo, da sem bolan," to je bila najstrašnejša misel. Bolan, bolan da ga je bandero zvilo. Pa je spet kašljal, pred njim je pa plavala v zraku na banderovih drogovih Zalostna Marija s sedmerimi meči . . . *

Janče je še tisti večer legal. Mati mu je vsa objokana nosilača in vsega, kar je hiša zmočila. Oče ni govoril in se ni rad dolgo mudil pri njem. Bratje in sestre so hodile po prstih, plašno so se ozirali nanj. Jančeta je bolel njihov bojazljivi pogled.

Na Veliki pondeljek so prišli k njemu fantje, proti večeru dekleta. Vsi so vedeli, kako je z njim, da bo kmalu umrl, pa so govorili pri njem, da dobro izgleda in da mu je že mnogo boljše. Korenova Rezika mu je prinesla pirov, skušal se je nasmehniti, ko jo je pogledal, a njegov smeh je bil čudno bolezen in suh kakor ovela roža, povrhu ga je pa še sredi smeja posilil kašelj.

Janče je pešal. Neki večer je čudno govoril in nazadnje je samo še o banderu vedel nekaj povedati: "Vorenc, ali sem zgrešil?"

Sonce je sijalo in vse je raslo in kipelo iz zemlje, vse mlađe je vstajalo, ko so Jančeta pokopavali.

S Kalvarije na Oljsko goro

Na gori Kalvariji je umiral Gospod kot žrtve za naše dolgove, na Oljski se gori je dvignil odtod v nadzvezdne nebeske svetove.

Na gori Kalvariji vrh strmih višav križ zmage i nam je pripravljen; gojimo tu v sreu do križa ljubav, da v večno nam čast bo postavljen!

Pot h križu nas vodi strmo na vzgor, tam v višku oblita je z zarjo; privede nas srečno v večni odmor, a vodi čez goro Kalvarijo.

Kdor vdano na gori Kalvariji trpi, ko žalost mu srce pretresa, na Oljski se gori mu čelo zvezdi, tam dvigne se v večna nebesa.

Limbarski. Moji mladostni spomini na Veliko noč

Vsako leto pred velikonočnimi prazniki v tej novi domovini se v duhu spominjam na nikdar pozabileno in prelubljeno vas Hrastje ob naši divni reki Savi. Predstavljam si,

kako smo se vasi veselili prihoda Gospodovega vstajenja.

Nada vas, kakor tudi sosedne vasi Smartno, Obrije, Jarše in Tomačovo so spadale v eno največjo in najstarejšo faro, k sv. Petru v Ljubljani: zato smo imeli tudi celo urahoda do cerkev. Pa kaj tak razdalja? Ista nas ni nič oviral; pot v cerkev je bila za nas, mladež kaj malega, toda romantična. Posebno težko smo čakali Velike sobote. Ta dan smo morali po ukazu očeta dopoldne okrog hiše vse počistiti in pomesti v znamenje prihoda največjega praznika v letu — Velike noči, ali vstajenja Izveličarja.

Ondi je bil običaj, da smo šli nekateri že na Veliki petek po cerkvah k čestenju sv. Križa, katerega smo poljubovali.

Pri naši hiši, kjer je imel oče svojo obrt, je določil, da je šla vse družina na Veliko soboto popoldne v cerkev. O, to je bilo veselja za nas, otroki, ker nam je vsem za praznike kupili obljubljene odpustke ali cukerke in drugo drobnarijo, karoršno ima mladina rada.

Tako smo zaključili to romarsko pobožnost in se napotili proti domu.

To je bilo moje prvo romanje na Šmarino goro, katerega nikdar ne pozabim.

Seveda, kasneje, ko sem dorasel, sem se še večkrat podal na Šmarino goro in pri tem obujal prijetne spomine mojega prvega romanja semkaj ko sem bil še deček.

Ko smo prišli proti večeru domov, nas je mati že čakala v cevjerjo, ki so jim bili v pomoč v teh žalostnih dnevih in vsem, ki so ga prišli poteknila.

Sedeli smo zopet vsi skupaj pri mizi, pa sosedova Mici in Tine tudi poleg nas.

Po večerji smo še malo pokramljali v živih spominih kajko na lep način smo istoletne velikonočne praznike obhajali in si želeli še več sličnih praznikov.

Toda usoda zahteva drugače. Moj oče, katerega krije zelena gemila že 10 let,

praznuje Velikonoč onkraj groba; jaz sem tukaj v tujini, sosedova Mici in njen brat Tine sta nekje v rojstni domovini, izmed mojih sester sta ostali polno ruto lepih oranž, katere je z veseljem domov prinesel. Oranže se je razdelilo med domače, a največ jih je dobila sosedova Mici za darovanjo ruto.

Ko se isto popoldne veselo pogovarjam doma v hiši, pravijo oče: "Otroci, jutri vas vseča dolga pot, ko pojdemo na božjo pot na Šmarino goro."

Zopet novo presenečenje za nas!

In res, drugi dan nas že na vse zgodaj poklicajo mati in pričnejo pripravljati zajtrk, pot je dolga, le dobro se okrečajte! Potem so pa še nabasali raznih jestvin v cekar za na pot.

Nasi družbi se je priklopila tudi sosedova Mici in njen brat Tine. Za kažpotu ali vodnika je bil pa naš oče, poleg katerega smo veseli in korajni korakali in ga vedno izprševali to in ono. Čigava ona? kar nam je oče z nasmehom pojasnil.

Ko pridemo preko vasi Stozice na Ježico, smo zagledali veliki leseni most preko Save, zatem smo jo zavili na levo proti Spodnjim Gamelom. Vseskozi se nam je narava odpirala v svoji pomladanski ali velikonočni obleki. Šmarina gora se nam je pričela vedno bolj bližati; tako smo dospeli že v Smartno, kjer nas je oče delno odpočejemo in okrečamo.

Pot na goro je precej strma, da je treba romarju večkrat počivati. Ko smo spottoma videli v skalah vtise človeških nog, smo očeta vprašali, kaj to pomeni; pa smo zvedeli, da so to znamenja angelov, ki so cerkev prinesli na Šmarino goro. Videli smo tudi počivališče, kjer je Marija počivala. To so legendarni poročila in znana med ljudstvom že večno let.

Kdor je bil že na Šmarini gori, mora priznati, da je ond ob lepem vremenu nepopisno krasen razgled; tako je tudi gora sama okrašena v svoji naravni lepoti. Tedaj je bilo ravno resje v svojem evetju in druge gorske cvetlice.

Oče nas je vedno bodril, da naj ne omagamo na strmi poti in da nam bo vrh gore pri cerkvi kupil odpustkov. Do-

sosedovo Mici in se napotil k nji. Mici mi je že pred hišo pritekla naproti in me vprašala če pojdem k vstajenju, toda ne k sv. Petru, pač pa k Devici Mariji v Polje. Jaz sem bil v veliki zadregi kaj naj ji odgovorim, še bolj pa je-lji naj izročim košarico s piruh?

Toda ona se korajščo oglasila: "Čemu si pa tako rudeč, in kaj skrivaš v oni košarici?" Jaz, bojazljivec, sem molčal in ji ponudil košarico. Potem, ko se pa obrnem da bi stekel domov, me je sosedova hčerka potegnila nazaj, da naj ji povem, če so to moji piruh, določeni zanjo? Pojasnil sem jih zadovo, da jih pošilja moja mati, nakar se je lepo zahvalila za piruhe in zarudela še bolj kot piruh.

Vrnivši se domov, sem manjši, da sem drugi dan lahko ponosno postavili med občinstvom. Bili smo tudi ponosni na Veliko soboto popoldne v cerkev. O, to je bilo veselja za nas, otroki, ker nam je vsem za praznike kupili obljubljene odpustke ali cukerke in drugo drobnarijo, karoršno ima mladina rada.

Tako smo zaključili to romarsko pobožnost in se napotili proti domu.

To je bilo moje prvo romanje na Šmarino goro, katerega nikdar ne pozabim.

Seveda, kasneje, ko sem dorasel, sem se še večkrat obhajal v Šmarino goro in pri tem obujal prijetne spomine mojega prvega romanja semkaj ko sem bil še deček.

Ko smo prišli proti večeru domov, nas je mati že čakala v cevjerjo, ki so jim bili v pomoč v teh žalostnih dnevih in vsem, ki so ga prišli poteknila.

Sedeli smo zopet vsi skupaj pri mizi, pa sosedova Mici in Tine tudi poleg nas.

Po večerji smo še malo pokramljali v živih spominih kajko na lep način smo istoletne velikonočne praznike obhajali in si želeli še več sličnih praznikov.

Toda usoda zahteva drugače. Moj oče, katerega krije zelena gemila že 10 let,

praznuje Velikonoč onkraj groba; jaz sem tukaj v tujini, sosedova Mici in njen brat Tine sta nekje v rojstni domovini, izmed mojih sester sta ostali polno ruto lepih oranž, katere je z veseljem domov prinesel. Oranže se je razdelilo med domače, a največ jih je dobila sosedova Mici za darovanjo ruto.

Ko se isto popoldne veselo pogovarjam doma v hiši, pravijo oče: "Otroci, jutri vas vseča dolga pot, ko pojdemo na božjo pot na Šmarino goro."

Zopet novo presenečenje za nas!

In res, drugi dan nas že na vse zgodaj poklicajo mati in pričnejo pripravljati zajtrk, pot je dolga, le dobro se okrečajte! Potem so pa še nabasali raznih jestvin v cekar za na pot.

Nasi družbi se je priklopila tudi sosedova Mici in njen brat Tine. Za kažpotu ali vodnika je bil pa naš oče, poleg katerega smo veseli in korajni korakali in ga vedno izprševali to in ono. Čigava ona? kar nam je oče z nasmehom pojasnil.

Ko pridemo preko vasi Stozice na Ježico, smo zagledali veliki leseni most preko Save, zatem smo jo zavili na levo proti Spodnjim Gamelom. Vseskozi se nam je narava odpirala v svoji pomladanski ali velikonočni obleki. Šmarina gora se nam je pričela vedno bolj bližati; tako smo dospeli že v Smartno, kjer nas je oče delno odpočejemo in okrečamo.

Pot na goro je precej strma, da je treba romarju večkrat počivati. Ko smo spottoma videli v skalah vtise človeških nog, smo očeta vprašali, kaj to pomeni; pa smo zvedeli, da so to znamenja angelov, ki so cerkev prinesli na Šmarino goro. Videli smo tudi počivališče, kjer je Marija počivala. To so legendarni poročila in znana med ljudstvom že večno let.

Kdor je bil že na Šmarini gori, mora priznati, da je ond ob lepem vremenu nepopisno krasen razgled; tako je tudi gora sama okrašena v svoji naravni lepoti. Tedaj je bilo ravno resje v svojem evetju in druge gorske cvetlice.

NAJVEČJA DRUŽINA NAJVEČJEGA DRUSTVA

VABILO

NA

OBČNI ZBOR "BARAGOVE ZVEZE"

V četrtek po Veliki noči, dne 16. aprila bo občni zbor "Baragove Zveze" in sicer v Waukeganu, Illinois.

PETA SV. MAŠA S PRIDIGO bo v slovenski cerkvi Matere Božje ob 9. uri (Central Standard Time).

Po sv. maši bo občni zbor, h kateremu vabimo vse člane in članice "Baragove Zveze," kakor tudi vse ča-stice škofa Baraga.

REV. JOHN PLEVNIK,
predsednik B. Z.
P. ODILO HAJNSEK, O.F.M.,
tajnik B. Z.

Spominska knjiga je že v tisku, toda za prodajo vstopnic pa še ni prepozno! Torej na delo dragi mi sobratje! Vsak kvoderček bo dobrodošel za našo blagajno, saj gre vse v društveno korist ali nas vseh skupaj.

Lahko rečem, ako bi vsi člani tako dobro delovali za društvo kakor doli navedeni so-bratje, bi se lahko vsem člankom kaj asement opustil. Ti vrli člani so: Joseph Skrabe, Maks Supančič, Matthew Curl, Jack in Joseph Zagar, Joseph Supančič, Gabriel Tassotti in še par drugih. Toda kaj se hoče? 19 članov pride na pomoč za prireditev društva, drugih 96 se pa še ne zmeni. Jaz imam še upanje, da bodo tudi ostali stopili v vrsto prirednih in agilnih članov za društvo. Naše društvo je eno izmed največjih v Greater New Yorku, torej dajmo se pokazati, da naše društvo še živi!

Sami veste, kadar kdo zooli ali umrije, je društvo prvo na vrsti za pomoč; tedaj ga ne pozabite; torej spomnите se ga tudi pri tej redki proslavi. Če res ne morete kupiti ali pridite kaj več vstopnic, pa pridite na pomoč z delom; lahko si predstavljate, da bo v soboto in nedeljo dosti dela v dvorani na proslavi.

Je še več članov, ki še ne poznate sedanjega novega odbora, tako pa tudi odbor ne vas; zdaj imate priliko, pridite vsaj v nedeljo ako van je v soboto nemogoče, da se spoznamo. Naš vrli novi predsednik bi rad vse osebno viden in spoznal. Na tej proslavi boste tudi videli naše sobratje: John Lucas, John Mihelčič, Joseph Simonich, Matt Omersa, Joseph Kramar in Jakob Judnič.

Takoj po sv. obhajilu pa smo se pod vodstvom našega stolopravnatelja sobrata Augusta Preliba ter pod oskrbo naših kuharic posledi okrog dolgih, z jedili obloženih miz in imeli izborn zajtrk. Vsa čast zato našim požrtvovalnim kuharicam!

Red pri tem zajtrku je bil sledenje: Molitev pred jedjo, katero je opravil naš duhovni vodja. Tako po zajtrku je nas naš sobrat Rev. Separovič z zadovoljnim nasmehom in očetovskimi besedami spodbujal na vstrajnost pri dobrem delu. Nato je bil pozvan k besedi prvi predsednik društva sobrat John Lucas, za njim je govoril naš blagajnik br. John Mihelčič, nato je sledil govor predsednika župnije sv. Jožefa sobrata Frank Zlatarecka, nakar se je k besedi oglasila še Mrs. Theresa Franco, predsednica podr. št. 46 SZZ., povendarila je, da so člane njenega društva pripravljene z nami složno sodelovati za boljšo bodočnost obeh organizacij, zato se je zahvalila za gostoljubnost pri zajtrku. Zatem sta govorila še pisec teh vrstic in naš sobrat predsednik Alois Susin.

Torej lepa hvala v prvi vrsti našim izvrstnim kuharicam: Miss Mary Sestric, Miss Ann Golobic, Mrs. Mary Hoenigmann in Mrs. Helen Skoff. Hvala tudi Mr. August Preliblu, Mr. John Težaku in rediteljem v cerkvi: Mr. Nick Sestric, Mr. Matt Holjevic in Mr. Frank Zlatareck.

Torej lepa hvala v prvi vrsti našim izvrstnim kuharicam: Miss Mary Sestric, Miss Ann Golobic, Mrs. Mary Hoenigmann in Mrs. Helen Skoff. Hvala tudi Mr. August Preliblu, Mr. John Težaku in rediteljem v cerkvi: Mr. Nick Sestric, Mr. Matt Holjevic in Mr. Frank Zlatareck.

Ob zaključku želim vsemu članstvu društva in naše Jednote veselo Alelujo!

S pozdravom:

Anton J. Skoff, tajnik.

Dr. Marije Sedem žalosti,
št. 81, Pittsburgh, Pa.

S tem naznanjam članicam našega društva, da bomo mene prihodnjo sejo dne 20. aprila, to je na pondeljek zvečer; ta prememba velja samo za tekoči mesec april. Torej ste prošene dragi mi sestre, da se v polnem številu udeležite te seje ker bo treba voliti prvo tajnico. Znano vam je že gotovo, da je sedanja tajnica podala svojo resignacijo ali odstop od tega urada, ker ne more več biti; toda drage mi sestre, nikar ne mislite, da tajništvo zapušča iz kakega sovraštva; ne to, Bog ve, da ne; samo zato, ker nisem nič kaj zdrava; kdor je pa v odboru pri društvu, tam mora svoje delo vestno izvrševati, pa ne samo na čast gledati. Tudi ko ne bom več tajnica, bom še vedno rada delovala za društvo kolikor bo v moji moći in mu pomagala, ker to društvo imam pri srcu, saj se je v mojem srcu spopelo in rodilo.

Torej vas še enkrat prosim, pridite vse in si izberite mojo namestnico, jaz ji bom z veseljem roko podala in ji želela, da bi tudi ona tako dolgo delala kot tajnica društva kakor sem jaz.

Zdrave in vesele velikonočne praznike ter veselo Alelujo želim vsemu Jednotinemu članstvu, osobito pa članicam našega društva. S pozdravom, **Josephine Fortun, tajnica.**

Društvo sv. Sreca Marije,
št. III, Barberton, O.

Vsled velikonočne nedelje se vrši naša prihodnja seja v pondeljek, dne 13. aprila zvečer ob 6. uri. Po seji bo zavrnji večer v spodnji dvorani.

Opozarmjam članice društva, da pripremijo seboj svoje može, zaročence in prijateljice, da na velikonočni pondeljek v prijateljski družbi obhajamo spomine prošlih mladih let v starem kraju ob velikonočnih praznikih. Prinesite seboj kar bo ostalega od velikonočnega žegna (piruhov, kolača, itd.). Ker je več naših članic, ki imajo dar petja, nam bodo v prijateljskem krogu zapele kako velikonočno, in pa ono:

"Oj, hišica očetova," ter druge. Tudi kako starokrajsko polko, "štajeriš," ali valček boste lahko zapestes. Torej na svidenje na naši prihodnji seji!

Zelim in voščim vsem glavnim uradnikom (cam) in vsemu Jednotinemu članstvu zdrave in zadovoljne velikonočne praznike ter veselo Alelujo! S pozdravom, **Jennie Ozbolt, tajnica.**

Društvo sv. Veronike, št. 115,
Kansas City, Kans.

S tem naznanjam članicam našega društva, da bomo imeli skupno sv. obhajilo za velikonočni čas dne 19. aprila (na Belo nedeljo) med peto sv. mašo ob osmih, tako bo tudi "ofier," kakor vsako leto.

Prosim vas, da se vse udeležite skupnega sv. obhajila saj enkrat na leto z društvo vred, da poprosimo ljubega Boga za vse pokojne sestre našega društva in darujemo tudi sv. obhajilo zanje.

Tudi članice drugih župnih naj se udeležijo skupnega sv. obhajila.

Vsaka naj prinese regalijo seboj, katera pa iste nima, lahko dobi v dvorani za malo čeno.

Zbiramo se v dvorani ob 7:30 zjutraj. Naša dekleta in mlade žene naj koračajo spredaj ko gremo v cerkev, saj teh je pri društvu že lepo število in smo zelo ponosne našne.

Spovedovalo se bo v soboto popoldne in zvečer; opravite spoved ţe ta dan če le morete.

Kakor znano, so nam umrli Rev. Father J. Perše, župnik naše fare sv. Družine, in po preteklu osem dni smo že dobili drugega č. gospoda in sicer Rev. Daniela Gnidica iz Colo-

radce s posredovanjem pribliskoga župnika Rev. Ciril Zupana, kateremu se lepo za to zahvaljujemo.

Naš novi g. župnik razume tudi slovenščino in angleščino, torej se lahko pri njemu spoveste kakor hočete.

Naj se omenim, da nam je smrt ugrabila iz naše sredosestro Barbaro Sopčič, po prvem možu se je pisala Grdinovac; k društvu je spadala 26 let. Bila je dobra članica, dosegla je 66. leto starosti. Zapušča 7 že večinoma odraslih otrok in preskrbljenih. — Naj v miru počiva. Iskreno sožalje prizadetim.

S pozdravom do vseh članic našega društva in KSKJ. Veselo Alelujo!

Katarina Majerle, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 139,
La Salle, Ill.

V blagotorno vednost našim članicam, da se bo vršila naša prihodnja seja v sredo po Veliki noči, dne 15. aprila ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih; prememba je narejena vsled velikonočnega praznika. To velja samo za ta mesec. Pridite vse cenjene sestre na to sejo ker imamo več važnih stvari za rešiti. Ako bo tako slaba udeležba kakor je bila zadnjega dva meseca, potem ni vredno da plačujemo rent dvorane. Zdaj ni več zime in tudi še ne vročine; torej nobenega izgovora! Nikar se ne izgovarjajte da nimate takrat denarja za asement; pridite vseeno in asement lahko plačate pri meni na doma do 25. v mesecu. Torej na svidenje na scji 15. aprila!

Vsem članicam in njih družinam želim vesele in zdrave velikonočne praznike.

S pozdravom,

Ana Klopčič, tajnica.

Društvo sv. Mihalja, odsj. 163
Pittsburgh, Pa.

Javljam svim članom našega društva, da po zaključku prve sijednice 8. marca, če se obdržavati dojdeta sijednice dne 12. aprila, na sami Uskrs, pošto nemamo druge nedelje izpraznjenega prostora. Zato

ste naprošeni svi, da se za en sat ili dva SVI udeležite gore navedene sijednice v navadnima prostorijama, jer imamo veliko važni točka na dnevnem redu.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Dalje prosim, da bi svoje uplate podmirili, jer ste jako zaostali v ovoj velikoj bjeti poplav; zato ni sam nemam i ne morem opisavati od dela i velikog straha, dok se malo ne umirim.

Vas iskreno pozdravljam, i svima čestitam veselo Uskrs, kako članom našeg društva i pomladku, tako gl. odboru in celokupnom članstvu Jednote, vam vdani sobrat.

Isto vas prosim, da mi odštejte vse svoje spovedne izkaznicu ili cedulju, koji ste več do toga vremena obavili svojo vjersko dužnost.

Če bi imel kdo čas in priljubljen podatke nam je preskrbel brat Troha je član društva sv. Jožefa št. 169 že od ustanovitve. Dobro se še spominja ustanovne seje v dvorani pod cerkvijo ko se je društvo začelo z 28 člani.

Najstarejši sin steje sedaj 22 let, najmlajši otrok pa štiri leta in pol. Izmed teh delajo že trije in pomagajo svojim staršem. Oče je zdaj doma in že lahko vživa zasljen počitek. V tej družini vlada prava medsebojna ljubezen, spoštovanje, sloga in zastopnost kakor malo kje drugje. V resnici, vzorna družina!

Imena otrok po starosti so: Stanley, Alfonz, Ana, Rose, Raymond, Milan, Rudolf, Mary, Elizabeth in Leo.

Naš primorski rojak in sončet je imel kdo čas in priljubljen obiskati vse družine društva sobr. Pezdirtz.

Ponosen oče

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

*Zvezka vseh členov
Lokalna Kranjsko-Slovenska Katolička Jednota v Združenih državah*

Uredništvo in upravljanje

CLEVELAND, OHIO

Naročilna:

Za člana na leto	\$0.50
Za dedica	\$1.00
Za končnino	\$3.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNICIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Phone: HENDERSON 2912

TERMS OF SUBSCRIPTION:

For members Yearly	\$ 54
For nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$3.00

83

REDNIŠTO in upravljanju "Glasila K. S. K. Jednote" izraža tem potom vsem cenjenim čitateljem lista širok Amerike, Kanade in onstran oceana vdanostne velikonočne pozdrave in iskrena voščila.

Ivan Zupan,
urednik in upravnik.

VELIKONOČNE MISLI

Nad vso temo, bedo, zmedo in zlo današnjih dni se bo zopet razlila velikonočna pesem zmage dobrega nad zlim, življenja nad smrtno, neba nad peklom: "Zveličar naš je vstal iz groba, premagana je smrt, trohoba — aleluja!" To je pesem zmagoslavlja po največji in najpomembnejši bitki, ki se je in se bo kdaj bila na svetu. Ta pesem slavi Junaka, katerega rane glasno vpijejo o vsej sili in stiski boja, pa se zdaj v posvetovanju svetju; Junaka, ki se je pomeril z grehom, smrtnjo in satanom; Junaka luči, ki je premagal temo.

V zgodovini Cerkve se vedno znova oglaša radostni aleluja. Cerkev ve, da je Kristus umrl enkrat, a poslej ne umrje nikdar več in zato ima pravico, da tudi v najbridkejših časih poje alelujo. Kolikor so že nasledniki Pilata in Heroda poizkušali, da bi Kristusa še enkrat pribili na kriz in za vedno zbrisali Njegov spomin na zemlji! Pregnali so ga v podzemne rove katakomb, pa glej: izsel je iz njih kakor zmagoviti kralj. Kakor v prvih časih krščanstva, tako je bilo tudi vedno do danes: Knez teme se je dvigal in grozil kot beremo v velikem tednu: "Smrt in življenje sta se borila med seboj." Vedno znova pa je tudi prišel dan, ko je bil kamen od groba odvaljen in vedno znova se je s podvojeno silo napela proti nebu zmagoslavnemu pesemu vstajenju: 'A'leluja.'

Dejanski položaj sedanjega človeštva se je v dveh tisočletjih le malo spremenil. Kot tedaj, ko so stale proti Kristusu najmočnejše sile sveta v imenu v rokah vsega sredstva oblasti, znanosti, umetnosti in vsakovrstnega napredka, tako je tudi danes. Vedno je bilo tudi mnogo kristjanov podobnih prvih apostolov, ki so se zbalili, postali malodušni in celo zbežali, se skrili in izgubili vsako upanje. A potem se je znova razlegla po zemlji čudovita beseda: Mir s teboj! Ne bojte se! Gospod je zopet tukaj. On pozna svoje in Njegovi poznavajo Njega. Gospod svoje Cerkve ni pozabil. Bila je samo preizkušnja, samo dnevi teme, samo kos nove, težke bitke, toda zmago ima vedno v rokah On, ki jo je bil nekoč priboril in z Njim vsak, ki sledi Njegovemu praporu. Prav ima torej Cerkev, ko tudi v najtežjih časih poje alelujo. Vera v Vstalega ji daje moč, da nosi kriz, težki, pa zmagoslavni križ.

Z našo veliko nočjo je prav tako, kot z dogajanjem v naravi. Tudi tu je večen boj, tudi tu vedno znova zagospodari zima. Potem mora vse zelenje in vse cvetje usehniti, vso krasoto zagrne grob. A le za nekaj časa; potem se led razlomi, sneg skopni, potočki priteko na dan in mrtvi se ozirajo proti soncu z novimi, nedolžnimi očmi. Potem se vrnejo slavki, narava obhaja svoj praznik vstajenja: pomlad je spet v dejeli in sence vsak dan in daljšem loku potuje preko neba. Potem se v ljudeh znova obudi zaupanje, potem zopet verujejo v luč, zimske skrbi so pozabljeni, izkaže se, da so imeli prav tisti, ki so v temih dnevih govorili: Sonce se povrne, zopet bo pomlad, iz smrti bo vzkliklo novo življenje. Tako je tudi s Cerkvijo, ki je živo telo. Nikdar ne pride čez njo noč, nikoli zapuščenost, v kateri ne bi vedela, da njen božji Ljubitelj misli nanjo, in ko je do smrti žalostna in se zdi, da mora pod udarci svojih sovražnikov umreti, vendarle pravi: Vem, da moj Odrešenik živi.

Kar velja za Cerkev, velja tudi za posameznega vernika. V svoji notranjosti prinesemo na svet mnogovrstn nered, nagon, ki so nam za življenje nujno potrebni, ki pa se upirajo postavi duha, kateri gre gospodstvo nad našim čutjenjem in hotenjem. Tudi tu je veliko teme in iti nam je skozi goste oblake, dokler nam slednjič jasno sence ne ogreje srca. Ali ni naše življenje kakor vzpenjanje na strmo Božjo goro iz predov in sotesk, ki jih pokriva gosta tema? Ali ni ta strma, kamenita pot težka? Ali ne oklevamo, ali ne padamo na njej? Pa vendar — vsaj na velikonočnem času — zopet vstajemo in se z novimi pogumom, z novimi silami napotimo dalje proti vrhu — proti Luči. Srečen, komur je treba ta boj med temo in lučjo izbojevati samo enkrat, srečen, za katerega vedno veljavjo besede: "Nekoč ste bili tema, zdaj ste pa luč v Gospodu!" Drugim ostane le trnjeva, kamenita, pa nikdar zanesljiva pot iz teme v luč, v novo voliko noč, novo vstajenje, ki naj bi mu nikdar več ne sledila zabloda, padec v temo.

Kristus, sin večnega Očeta, je premagal temo in se iz boja s peklenškimi silami zmagovito povrnil v Očetovo naročje. Njemu smo prisegli zvestobo, Vanj verujemo. Nerazdržljivo smo zvezani z Njim. Naj se vse ruši in podira krog nas, naj se zdita gorje in tema brezbežna — mi vemo, da je Kristus premagal smrt in temo, da je njegovemu praporu zmaga vsikdar gotova in zato ne more propasti ne posameznik, ne narod, ki zvesti sledi temu praporu.

Kristus je vstal, Kristus je vstal, vstanimo tudi mi!

(Nadaljevanje s 2. strani)
Saj naše društvo je imelo svojo skupno spoved dne 14. marca tekom sv. misijona, katerega je vodil Rev. O. Hajsek. Katera ne izvrši svoje velikonočne dolžnosti, bo moral posledice sama trpeti.

Drage mi sosedstvo! Tudi vas prosim, da bi redno plačevalo svoje asesmente. Resene ste pridne v tem oziru, toda druge pa nočejo vpoštevati pravil, da je zadnji dan za assessment 25. v mesecu. Jaz ne morem za druge zakladati ker sem sama revna, iz društvene blagajne pa tudi ne. Za upravne stroške društva se pri nas plačuje samo 10c mesečno; to je kako mala svota, toda za koliko članic moram včasih tudi jaz zlagati. Bodite torej točne; pa brez vseke zamere!

Vsem članicam našega društva in vsemu Jednotinemu članstvu želim in voščim veselico velikonočne praznike in mnogo pirhov. Pozdrav,

Katherine Spreitzer, tajnica.

Društvo Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O.

Cenjeno članstvo našega društva se ujedno vabi na mesečno sejo drugi četrtek v mesecu, to je na 9. aprila v Knausovi dvorani. Vabljeni

so vsi, ne pa samo eni in isti. Ce pridete vsi, bomo lahko kaj napravili v korist društva, pred vsem pa zaradi naše nameravane veselice vršeče se dne 8. maja v Grdinovi dvorani. Pridite vsi, ker do tedaj ne bo nobene seje več. Prihodnja seje bo zelo važna. Nesedite doma, ampak udeležite se je; videli boste kako se trudimo da bi napredovali z društrom. Posebno vabim naše fante na to sejo, osobito one, katere veseli keglijanje, da bo imelo naše društvo več "teamov" na prihodnji tekmi dne 2. in 3. maja v Clevelandu; saj jih lahko na to tekmo posljemo poljubno število. Prisimo tudi naša dekleta, da bi nam v tej zadevi priskočila na pomoč. Vabljene ste tudi vse na našo veselico; ker bomo imeli fino muziko, je treba tudi dosti sprehin v lepih plesalk kakor ste ve. Igral nam bo znani Jack Zorcev orkester. Preskrbite si vstopnice že prej. Ta veselica ne bo samo za nas, ampak za vse cenjeno občinstvo; torej pripeljite sabo tudi svoje znanice in prijatelje, da se bodo z nami vred zabavili v veselili.

Iskrene vam pozdrave, mnogo pirhov in veselo Alelujo vsem skupaj!

Anton Klančar, tajnik.

IZVIRNO POROČILO O POVODNJI V PENNSYLVANII

Pittsburgh, Pa., 2. aprila. — da škodo imamo veliko, katere je nas je, ki smo izgubili vse po hištvu, kar je spadalo v prvo nadstropje. Dosti stanovanjskih hiš je docela uničenih, ker je voda zidovje temelje hiš porušila. Zopet smo v strahu, da bi se kaka hiša ne podrila.

Povem vam pa, da sta bila dneva 18. in 19. marca strašna. Ves dan dne 18. marca je voda zavala našo naselbino, na zapadni strani mesta ali West Side. Proti polnobi, ko je reka prestopila svoj breg, je pa takoj hitro šlo, da nismo mogli niti svoje oblike najti v velikem strahu in zmedi. Sli smo nekateri opolnoči iskat prenočišča, ker so policijski trkali od vrat do vrat, da se bliže še hujše. Voda je naravnala celih 36 ur brez prenehanja. Dne 19. marca, na praznik sv. Jožefa so ves dan prevažali ljudi v colnih; res, bilo je strašno; k temu je pa se pritisnila zima, da smo se kar tresli ko smo gledali kakso naše hiše že do drugega nadstropja stale v vodi. Voda je bila tri in pol čevlje večja, kar je bilo ponovno silo napredovali.

Kolikor sem mogel dosedaj zvedeti, ni nobeden od našega članstva življensko nastrandal, toda prizadetim je pa pomočnju potreben. V tem pogledu apeliram tudi jaz na vsa društva in članstvo naše Jednote, da vsak po svoji zmožnosti pomaga. Znano nam je, da za časa depresije, ki se ni prenehala, je postal članstvo in društvene blagajne izčrpane. Vseeno, ako vsa društva in članstvo nekoliko žrtvujemo, se bo lahko lepo sesto nabralo; s tem bomo pokazali naše bratsko sočutje, ki ne bo nikoli pozabljeno od ognih, katerim bomo pomagali; ti bodo znali ceniti, kaj pomeni bratstvo in bratske organizacije. To naj bodo piruhi na nas v pomoč prizadetim našim bratom in sestram.

Zelim veselo in blagoslovjene velikonočne praznike vsemu članstvu K. S. K. Jednote, kateri tudi vsem mojim prijateljem in znancem.

Math Pavlakovich,
II. podpredsednik KSKJ.

Steelton, Pa., 1. aprila. — Kolikor smo prizadeti v naši naselbini vsled zadnje povodnji, mi za sedaj še ni mogoče določiti natančnega poročila, ker so šele te dni pričeli po hišah gledati in centit škodo. O tem bom kaj več kasneje v Glasilu naznamnila. Lahko se pa reče,

Tudi v tej naselbini nas zavučajo naši pionirji. Dne 11. marca se je od nas za vedno ločil rojak Martin Petric, po samo petdnevni bolezni, pljučnici. Tukaj je bival 35 let, zato je bil tudi vsem poznan in priljubljen kot vrl rojak. Bil je vnet katoličan; nikdar ni izostal od sv. maše ali večernic; rad je hodil na društvene seje in večkrat je bil tudi odbornik. Tukaj zapušča vdo Ano, hčer Ano, počeno Slovenac in dva vnukinja, v Lorain Ohio zapušča sestra Martina Jr., snaho in vnučinja; v Ambridge, Pa. tudi sestra Josipa, snaho in 5 vnučkov.

Rojen je bil v vasi Ravnači fara Suhor na Dolenjskem.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin. Naj počiva v miru!

Drugi naš pionir je umrl dne 22. marca in sicer Mr. George Gršč Sr., tudi njega je pljučnica po 5-dnevni bolezni spravila v grob. Bil je dober mož in skrben oče svoje družine; pri društvu sv. Alojzija št. 42 KSKJ. je bil v počasni tretjek uradnik; zadnje leto predsednik istega. Tukaj zapušča žalujočo vdovo, 3 sinove, dve hčere in več vnukov. Naj v miru počiva! Preostali običajno vse dobro.

Vsemu Jednotinemu članstvu voščimo vesele in zadovoljne velikonočne praznike. Poždravljeni!

Mrs. Doroteja Dermes,
tajnica dr. št. 181 KSKJ.

DOPISI**Umrl je mož . . .****VRLEMU PIJONIRJU V SPOMIN**

Soudan, Minn. — Zopet nas je zapustil en nenadomestljiv mož — pionir ter se preselil v boljše življenje. To je naš nezgodni društveni in Jednotni sobrat Mr. Anton Gornik, katerega je neizprosna smrt ugrabila dne 22. marca t.

Pokojni Anton se je rodil pred 63 leti v vasi Gabrovec, fara Metlika na Dolenjskem. V Ameriko je prišel kot 16-letni mladenič in sicer v Steelton, Pa., kjer je imel svojo tečno. Ker se mu ondi ni dopadol, se je preselil v Pittsburgh, Pa., k svoji sestri, poročeni s Stefanom Petrinom. Tudi tam ni ostal dolgo, nakar je prišel do vrat do vrat, da se bliže še hujše. Voda je naravnala celih 36 ur brez prenehanja. Dne 19. marca, na praznik sv. Jožefa so ves dan prevažali ljudi v colnih; res, bilo je strašno; k temu je pa se pritisnila zima, da smo se kar tresli ko smo gledali kakso naše hiše že do drugega nadstropja stale v vodi. Isto leto smo tukaj na Towerju ustanovili zadružno mesnično ali trgovino z mesom in kar k temu spada; toda to podjetje nam ni šlo dobro in kaj prida izpod rok, zato je začel merljivo in pozneje še grocerijo na svojo roko. In ker je bil tako delaven, še bolj pa varčen, je imel uspeh ter si na pošten način pri trgovini pridobil lepo premoženje. Pokojni Anton Gornik je bil eden izmed najbolj poznanih in splohovanih trgovcev v tukajšnjem železničnem okrožju; bila je tudi direktor First State banke na Towerju. Spadal je k dveva društva, k našemu društvu sv. Cirila in Metoda, št. 4, KSKJ, kamor je pristopil 23. januarja 1895, in k dr. sv. Barbare, št. 5, JSKJ. Neke let pozneje (l. 1899) je bil tajnik našega društva. Toda kar ga je delalo najbolj mož, je bilo to, da je bil globoko yeren katoličan. Pri naši farni cerkvi je bil on vogelnik kamen; kar se tiče podpore ali dajatve za cerkev, je bil vedno na prvem mestu. Sveti zakramente je prejemal zadnjih 25 let vedno mesečno, zadnje ča-

se pa še bolj pogosto. Nakratko rečeno, spolnoval je božje in cerkvene zapovedi v popolnem. Kar se tiče njegove osebne narave, je bil pohlevna, dobromislica belokranjska duža. Pred par leti si je šel ogledat tudi naš veliki zapad, države Colorado, Montano, Utah, Washington in Californijo; rojaki v Pueblo, Colo., se ga je lotila neka bolezna v glavi, ki je postajala vedno hujša; zaradi muk se je po nasvetu zdravnikov podvrgel operaciji, ki pa, žal, ni uspela in je moral zapustiti ta svet v najlepši dobi svojega življenja, v starosti 32 let. Njegova prerana smrt je brido zadržala njegove starše, štiri braće in tri sestre ter mnogo sorodnikov, prijateljev in znancev. Vsi farani globoko sočutvujejo s težko prizadeto družino Math Gašperich.

Kakor vsak zemljjan, tako je imel tudi naš Anton med ročicami tudi precej trnja po mešanega, ampak to je držal za sebe; le tuintam mi je včasih povedal, koliko trpi. V tukajšnjem rudniku mu je bilo namreč nogo prebilo, in sicer med kolonem; ta rana se mu ni nikdar zacelila, vsled česar je trpel bolečine do svoje smrti. Pa vseeno je šlo vse dobro do zadnjih par let, nakar ga je začela mučiti srčna bolez. Lani je moral iti vsled tega v bolnišnico za par mesecov, nakar je prišel zopet domov, toda ljubega zdravja le naločil.

Rojen je bil v vasi Ravnači fara Suhor na Dolenjskem.

Priporočamo

K. S. K.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu,
državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

OLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanje gl. tajnika: 9442

Solventnost: aktivnega oddelka 103.3%; mladinskega oddelka 201%
Od ustanovitve do 29. februarja 1936. znala skupno izplačana podpora \$5,650,072

G L A V N I O D B O R N I E :

Glavni predsednik: JOHN OPEKA, 403-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: GEORGE J. BRINCE, 817 East C St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4720 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treći podpredsednik: JOSEPH LEBAN, 196-22nd St., N.W., Barberon, Pa.

Cetrti podpredsednik: GEORGE NEUMANICH, SR., Box 701, Soudan, Minn.

Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: LOUIS ŽELEZNICKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

N A D Z O R N I O D B O R

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

I nadzornica: LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing St., So. Chicago, Ill.

II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. nadzornik: FRANK FRANCICH, 8011 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

IV. nadzornica: MARY HOCHERVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

F I N A N C I N I O D B O R

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

P O R O T N I O D B O R

JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.

AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, Ohio.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se podišajo na

glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise

društvene vesti, razna naznanka, oglašajte in naročno pa na GLASILLO K.

S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BLAGOSLOVLJENE in veselle velikonočne praznike želim vsem cenj. sobratom in sestram K. S. K. Jednote. Dal Bog, da bi letošnja Velikanoč prenovila in docela izboljšala splošne gospodarske razmere v deželi, in da bi gotovo v sedanji naši jubilejni kampanji mladinskega oddelka dosegli zaželeni cilj.

Frank Opeka;
glavni predsednik K. S. K. Jednote.

BSEM članom in članicam naše dične Jednote želim veselle velikonočne praznike, da bi jih zdravi in v milosti božji preživeli.

George Nemanich Sr.
IV. podpredsednik KSKJ.

BRAV zadovoljne, zdrave in veselle velikonočne praznike želim vsem glavnim odbornikom, vemu članstvu K. S. K. Jednote, tako vsem odbornikom krajnih društev in tudi prijateljem in znancem.

Josip Zalar,
glavni tajnik K. S. K. Jednote.

BSEM glavnim uradnikom in uradnicam, uradnikom in uradnicam krajnih društev, članom in članicam in vsem prijateljem naše mogočne K. S. K. Jednote, želim veselle velikonočne praznike. Naj ljubi Zveličar vsem podeli srečen velikonočen dan!

Louis Železnikar,
glavni blagajnik K. S. K. Jednote.

PISMO PREVZIŠENEGA LJUBLJANSKEGA ŠKOFA

DR. G. ROZMANA

Rev. John Plevnik, duhovni vodja K. S. K. Jednote, se je v imenu glavnih odbornikov, ter celokupnega članstva K. S. K. Jednote zahvalil prevzvišenemu škofu, dr. Gregoriju Rožmanu za njegovo trudnopolno delo za ameriške Slovence za časa njegovega obiska in posebno za naklonjenost K. S. K. Jednote, glavnim odbornikom in celokupnemu članstvu K. S. K. Jednote.

Na to pismo je prejel Rev. John Plevnik, duhovni vodja K. S. K. Jednote, sledičo pismo od prevzvišenega škofa ljubljanskega:

Ljubljana, 18. marca, 1936.

Precastiti gospod!

Ne najdem izrazov, da bi se primerno zahvalil za izjave, katere ste mi imeno K. S. K. Jednote poslali v svojem pismu z dne 7. februarja t. l.

Ako je moje bivanje in skromno delo med ameriškimi Slovenci obrodilo kaj sadu, sem Bogu neizrečeno hvaljezen za to. Vsak dan se pri sv. maši spominjam vseh po Združenih državah raztresenih Slovencov, da bi jim Bog ohranil milost in jim dal stanovitnost v dobrem do konca, potem, se bomo vsaj v večni domovini vsi srečni videli. Ob enem Богu prosim, naj na priprošnjo svojega služabnika škofa Friderika Baraga vsem povrne tisočero, kar so in kar bodo dobrega storili za nas in naše novo semešči.

Moja iskrena želja je, da bi vesi med ameriškimi Slovenci

in staro domovino postajale vedno očje in lepše, posbno tudi z mladino, ki izhaja iz slovenskega rodu. Na vse načine propagiram doma to idejo.

Mnogo sem se tudi za dušno pastirstvo naučil pri Vas in sem to v Škofijskem listu svojim duhovnikom sporočil. Upam, da bomo sečasoma marsikaj v prid cerkevnega življenja posneli.

Dovolite, da Vam v odboru ter članstvu K. S. K. Jednote želim veselo slešljivo, in milosti polno Velikonoč.

Pozdrav in blagoslov!

† Gregorij Rožman.

IZKAZ DAROV PO POVODNJI PRIZADETIM

III. IZKAZ

Prejeli od tajnika društva sv. Cirila in Metoda št. 4 K. S. K. J., Soudan, Minn., in sicer so darovali slediči:

Po \$25.00

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 4 KSKJ.

Po \$10.00

Rev. Matija Šavs, Rev. John Jershe in Gornick Brothers.

Po \$5.00

Francis Gornick.

Po \$2.00

George Nemanich.

Po \$1.00

Joseph Erchull st., John Brula, Paul Verban, Tom Erchul st., Peter Yapel, Joseph Brula, Rosie Stepan, Jacob Brula, John Yapel, Jacob Zalar, Anna Gottlieb, Stefan Ahcin, Joseph J. Miklich, Geo. Nemanich ml., Anton Yapel, Frank Tekautz, John Zobitz st., Louis Chiaboth, Mr. in Mrs. Jos. Skala in Fr. Shvager.

Po 50¢

Math Bayuk, John Zavodnik st., Barbara Verban, William J. Lilija, Joseph Zupancich, Frank Oblak, George Zupancich st., Anton Zavodnik, John Dragovan, Jacob Paulich, Fr. Vesel, Joseph Stonich, Louis Russ, Mary Vaida, Anton Stefanich ml., Anton Stefanich st., John Stefanich in Frank Skala.

Po 25¢

Anton Zavodnik ml., Louis Ahcin in John Zavodnik ml.

Skupaj \$91.75.

Prejeli od tajnice društva sv. Jožefa št. 55 KSKJ, Crested Butte, Colo., in sicer so darovali slediči:

Po \$10.00

Društvo sv. Jožefa št. 55 K. S. K. J.

Po \$1.00

Phillip Yaklich, Matt Zakrajšek, Marko Tezak, Frank Orzman, John Saya, Joseph Pasich, Anton Golobich, John Ivanetich, Joseph Pecarich in Caroline Kochevar.

Po 50¢

Matt Savoren, Joseph Pogorelc, Matt Malenshek, Anna Shaffar, Magie Skoff, Louis Judnich, Anton Bayuk, Joseph Sedmak, Joseph Golobich, Barbara Sedmak, Anton Matkovich st., Geo. Kapushin, Mike Perko, John Bayuk, Joseph Plutt, Matt Kapushin, John Matkovich, Anton Matkovich, John Babik, Agnes Sneler, Anton Kapushin, Anton Plannik, Rudy Pecarich, Katherine Armanini, Margaret Armanini, Wm. Kvaternik, Katherine Sterk, Mary Kapushin, Frank Yelenich, Rudy Kochevar.

Skupaj \$35.00.

Društvo sv. Ane št. 156 KSKJ, Chisholm, Minn., za kar so prispevali slediči:

Po 30¢

John Bovitz družina.

Po \$1.50

John Grahek, Mr. in Mrs. John Korbar in John Znidarsich.

Po \$1.00

Frank Gouze, Frank Mlakar, Barbara Zušek, Margaret Deranc, Matt Gersich, Catherine Perusich, Louis Gande, Mr. in Mrs. Anton Mahne in Frank Hrebbs (Helper, Utah).

Skupaj \$35.80.

Prejeli od tajnika društva sv. Jožefa št. 58 K. S. K. J., Haser, Pa., je darovalo \$10.00.

Po 50¢

Martin Shukle, član finančnega odbora je daroval \$3.00.

Skupaj \$40.25.

Današnji izkaz \$250.80
Zadnji izkaz 129.50

Skupaj \$380.30

Vsem društvi in posameznikom, ki so v ta plemenit način darovali, iskrena hvala!

Josip Zalar, gl. tajnik.

IZ URADA GL. TAJNIKA
Reserva članov(ic) prestopilih
iz mladinskega v odrasli oddelek. Plaćana marca 1936

Po 50¢

Ludwig Zuzek, Joseph Mu-

8 Katarina Lesh 1.99

12 William Omahen 6.96

23 Fr. Smrekar 10.41

29 Mary Rose Gregorich 10.41

44 Wm. Benkovich 10.41

59 Tony Kalin 1.99

72 Matija Skube 10.41

77 Frank Novak 1.99

80 Rose Chaps 6.95

81 Angela Klobuchar 9.73

120 Pauline Sivic 10.41

120 Hedvika Ursic 10.41

122 Matt Oblak 10.41

136 Edward Trunkel 3.62

136 Joseph Brayer78

136 Victor Trost 1.30

144 Steve Radovan 10.41

156 Julia Baraga 10.41

168 Mary Keretz 1.99

169 Rose Anzlovar 10.41

182 Helen Strukel 6.95

204 Catherine Muhvich 5.32

PASIJON

Velikonočni misterij v sedmih skrivnostih in s tremi predpodbami

spisal KSAVER MEŠKO

SATAN (se strašnotno zlobno smehlja, mu pritrdjevalno prikimava, pomaga pasu čez vejo).

Peta skrivnost

JEZUS PRED PILATOM

Pilatova palača. Široke stopnice vodijo v prostrano odprto lopo. Vojaki na straži. Na stopiju Kajfa, Ana in drugi duhovniki, četa vojakov z vezanim Ježusom ljudstvo.

KAJFA: Norec govorji drugače, ne uti! A ta je učil po vsej deželi, v vseh shodnicah, v samem templju Gospodovem. Čelo Sina božjega se je delal.

PILAT: Tedaj ga naj ta Bog kaznuje.

KAJFA: Ga bo! A tudi sveti pravica, naš sveti zakonik zahteva zanj smrtno kazeno. Saj je Boga sramotil s tem, da se je delal Sina božjega.

PILAT: Ponavljam: mož ne more biti čisto pri pameti. (Pogleda pozorneje Ježusa.) Ta je? Ne zdi se nevaren. In sin božji? Tudi naši pesniki pripovedujejo, da so bogovi v človeški podobi na svet prihajali. Je li resnica, je pesniška bajka — kdo naj to določi? A smrti vredne take domišljije niso.

KAJFA (odločno): A mi imamo zakon, in po tem zakonu mora umreti, ker se je Boga delal.

DUHOVNIKI (zagrizeno): Umreti mora!

KLJUC IZ LJUDSTVA: Smrt mu! Umreti mora!

ANA (veliki duhovnik prejšnjega leta, star mož): Prejasni gospod, ne gre tu za bajke pesnikov. Za zločin zoper božjo postavo gre in zoper božjo čast in delo.

PILAT: Mnogokaj imenujejo ljudje božjo čast in božje delo, kar je le njihova volja in njih stvor; časih še prav slab.

KAJFA: Mi smo ga po naši pravici morali na smrt odsoditi. Govoril je javno, ne skriva. Ljudstvo po vsej deželi je s svojimi nauki vznemirjal in zaplejal.

PILAT: Dobro. Vzemite ga in izvršite kazen!

KAJFA: Naznani, prosim, prejasnemu namestniku velikega duhovnika Kajfa in odpolance velikega zborna.

STOTNIK: Cast mi bo. A zdaj je se. Ne vem, bo li prejasni namestnik že sprejel?

KAJFA: Zadeva je čez vse nujna, ne trpi odloga. Sporoči mu, prosim, da je vse mesto radi nje vznemirjeno.

STOTNIK: Vidim, da je zbrana velika množica. Prejasnemu namestniku to ne bo po volji.

KAJFA: Tem potrebneje je, da zadeva uredimo.

STOTNIK: Sporočim mu po vaši želji. (Odhaja.)

KAJFA: Ne bo se nam izvile. Samo vztrajati bo treba.

DUHOVNIKI (odločno, zagrizeno): Tudi bomo! Ne odnehemo!

PILAT (resen, vidno slabe volje, polagoma prihaja do stopnic): Blagoslov in slava ti, namestnik premogočnega cesarja. (Se mu nahalko pokloni, drugi globlje).

PILAT (precej nemilostno): Pozdrav in blagoslov tudi vam, presvetli starešine ljudstva. — Kaj vas je privredlo na vse zgodaj predme?

KAJFA: Privedli smo ti hudo delca iz našega naroda, nekega Ježusa iz Nazareta. Veliki zbor ga je za njegove zločine na smrt odsodil. Prosimo te, prejasni gospod, da to našo sodbo potrdiš.

PILAT: Kakšno tožbo imate zoper njega?

KAJFA: Ako bi ta ne bil hudelec, bi ti ga ne bili izročili.

PILAT: Torej kaj je storil?

KAJFA: Na vse načine je dolga tri leta grešil zoper vse naše svete zakone. Zoper tempelj božji je govoril: da ga more po-

spredlo.

PILAT: Sliši, česa te dolžijo? Kaj praviš ti?

JEZUS (molči).

(Dalje prihodnjie.)

OČETOVA KRIVDA

Povest. Spisal F-t.

Prestrašeni se spogledata žejni. Kaj pomeni to? "O Bog, o, Bog!" vdihne Stajerka. Zabiskalo se je tudi njej v glavi, a misel, ki se je bliskoma porodila v nji, je bila grozna, strašna.

"On?!" . . .

Popoldne ve že vse Javorje, kje so našli listnico, nož in mošnjo ubitega Mlinarja; Jera ve za gotovo povedati, da ga je ubil in oropal Stajerc, saj ga je slišala to samega praviti. Ta novica je prišla tudi gosposki na uho.

Tretji dan na vse žgodaj prideta v vas dva orožnika z bleščicimi bajoneti poizvedovat kako in kaj. Mlinar jima mora izročiti najdené stvari; tudi Jer je Stajerko zaslišita ter si natanko zapišeta, kako se je Stajerc obnašal, ko je opazil v otrokovi rokah listnico, in kaj je govoril, ko se je nekoliko zavzel iz omotice. Preiščeta tudi, kako so prisile vse te stvari pod podrto češnjo in najdeti, da je imelo drevo dva in pol metra od tal večjo votilino; brez dvoma so bile stvari spravljene tu notri.

Čez dva dni peljejo Stajerca v zapor. Ozdravil je bil za silo, le glavo je imel še obvezano. Zena topo zre predse, ko stopita orožnika v hišo in velita Stajercu, da mora v imenu posvate iti ž njima. Ni ena solza ji ni hotela olajšati gorja, katero je trlo ubogo ženo. Tedaj šele, ko se zapro duri za možem, ki uklenjen stopa pred možem pravice, zaihti tako milo, tako obupno, in potok solz se ji vlije po prestrašenem licu. Tedaj pa je reva zapuščena in osramočena jokala, jokala . . .

In otroka? Janezek je bil ves zamaknjen v svetlo čelado, bliščiči bajonet in krivo sabljo, ter seveda ni mogel razumeti, kaj hočeta ta čudna, resna moža z očetom. Ko pa je zadrgnil orožnik očetu verižico okoli rok, katere mu je Stajerc podal tako malomarno in s povešenimi očmi brez besede, brez izgovora, tedaj je pač zaplakal Janezek, ker je čutil, da odpeljejo očeta nekam, kjer ni dobro. Mala Mičica pa se je okleinila očetovih kolen, proseče je zrla v tuja moža, jokala in prosi: "Ne, ata, ne, ata, ata nas, ata!"

Ta otročja prošnja in jok pretrese očeta. Solza žalosti, da mu je zapustiti mala otroka, ki prosita zanj, morda tudi solza sramu in kesanja mu prileže v oko. "Pojdimo!" pravi orožnikoma, "res je!" Hotel je proč, hitro in daleč proč od svojih domačih in od domačeve vasi.

Sodna preiskava je bila kratka. Stajerc ni tajil, ampak po vedal je vse, kako je oni večer prišeli iz mesta domu, se kazal materi piganega, zlezel pod streho, kot bi hotel iti spat, a se otdot tih splazil koncem hiše na prostu, vzel iz drvarnice težak jesenov kolec ter šel čakat Mlinarijo z namenom, da mu vzame denar. Vedel je, da ga mora čakati, ker je sam hodil hitro domov, a njega pustil še v mestu. Popisal je tudi zločin in pogedal, da je denar

jale Štajerca tedaj, ko je prežal na svojo žrtev, ki je tako dobro poznal vse njegove aklike in dejana, in tako resno in prepričevalno govoril dvanajstom porotnikom, kako velik zločin se je zgrodil in kako ostrom kazensku zaslubi zločince, ta mož se je zdel Štajercu vsegaveden.

Sodba se je glasila na vislice, vendar se mu je zbog njegove skesanosti in samovoljne izpo-

zablji.

vedi premenila pozneje v dvaj-

setletno ječo.

In težke duri so se zaprele za Štajercem. Dvajset let naj se pokori v ozki celici, kamor ga je pahnila pohleplost po tujem blagu.

Doma v Javorju se je pri Štajerčevih naselila žalost in po-

manjkanje. Mati se peha od ranega jutra do pozne oči, a vse ne izda kaj prida. Brez dobrih sosedov bi še razdrte popraviti ne bi mogla; med vsemi ji je pa največ pomagal mladi Mlinar.

(Dalje prihodnjie.)

Pristopajte h K. S. K. Jednoti!

Glavni izlet v staro domovino

Glavno letošnje skupno potovanje amerikanskih Slovencev v staro domovino se vrši na

17. JUNIJA 1936

na novem orjaškem brzo-parniku

NORMANDIE

French Line * Francoska linija

Potnike tega potovanja bo osebno spremjal prav do Ljubljane dobro znani organizator skupnih potovanj g. Leo Zakrajsek v New Yorku, ki ga skrbel za udobno in brezkrbno potovanje izletnikov.

CENE KART

TRETJI RAZRED: Od New Yorka do Havre \$104 — in teleznicna od Havre stane: do Ljubljane \$23.17, do Zagreba \$25.04. Karta od New Yorka do Trsta pa stane \$115. Davek dodatno.

TURIST RAZRED: Karta za ta razred, ki je isto kakor je bil drugi razred, stane: Od New Yorka do Havre \$154 — retur-karta pa 278 — Davek dodatno. Teleznicna drugega razreda stane do Ljubljane \$37.82, do Zagreba \$40.91.

IZLETI PO STARI DOMOVINI

Potnikom tega izleta se bodo nudili skupni izleti: na Bled, v Bohinj, v Vintgar, pod Triglav, v Kamniško Bistrico, Logarsko (Savinjsko) dolino, k Cerkniškemu jezeru, v Postojnsko jamo k Plitvičkim jezerom, v Dalmacijo itd. Ti izleti bodo posebne vrednosti za našo amerikansko mladino, ki je željna seznaniti se z lepotami rodne zemlje svojih starcev.

POVRATEK

Ker so retur-karte veljavne za dve leti, se vsak izletnik lahko povrne kadar hoče in s katerim parnikom hoče. Ako vzame drugi parnik, bo toliko ceneja vožnja. Ena skupina se vrne 14. avgusta na parnik CHAMPLAIN.

Priglasite se takoj! Ne odlašajte!

Za vsa nadaljnja pojasnila o tem in drugih potovanjih se obrnite na

LEO ZAKRAJSEK

GENERAL TRAVEL BUREAU

302 East 72nd St.

New York, N. Y.

French Line

Joseph Triner Company, Chicago,

ZELITE
POSTATI
AMERISKI
DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite najno
vejšo knjigo, ki ima vse
podrobne podatke za dr
žavljanstvo in ki se dobi
samo pri

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Cena samo 20¢

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srečem naznajamo vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je moj ljubljeni in nepozabni mož in

če in druge družine

Stephen Lutar

dne 24. marca po dolgotrajni bolezni za vedno v Gospodu zaspal. Rojen je bil leta 1874 v Gothilci, Turjanska fara, Prekmurje, zdaj Jugoslavija.

K večnemu počitku smo ga položili dne 27. marca. Cerkevne obrede je opravil Rev. M. J. Golob v cerkvi sv. Križa, za kar se mu lepo zahvaljujem.

Pokojnik mu je zapustil z dvema sinovoma in eno hčerjo, v starem kraju ima pa še eno sestro.

O, kako hudo je, da se mora človek ločiti iz te solzne doline!

Ljubi Bog naj Ti stotero poplača ves trud in skrb za nas.

Zdaj pa se najprvo zahvaljujem botrom, sorodnikom in prijateljem za naročeno sv. mašo zadužnice in za darovanje venice. Hvala tudi onim, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu na razpolago. Posebno hvala društvi sv. Jožefa št. 148 KSKJ. za njih posel in skrb; lepa hvala tudi pogrebnemu John Lesko za njegovo delo. Hvala vsem, ki ste prišli pokojniku kropiti in ga spremili k zadnjemu počitku. Priporočamo ga vsem v molitve in blag spomin.

Nepozabni mi soprog in dragi oče! Vse prekmalu si nas zapustil! Počivaj v miru božjem in na zopetno svidenje tam, kaj nad zvezdam!

Zahvaljujem ostali:

Ana Lutar, žena:
Stephen, sin, z ženo Mary; Martin, sin z ženo Giselo;
Mary, hči poročena Tivoder in soprog Josip;
Dva vnuka.

Bridgeport, Conn., 28. marca 1936.

Dobro idoča gostilna

Po tako ugodni ceni se prodaja dobro idoča gostilna v prijaznem mestu Sheffield, Pa. Prodaja se radi razdelitve dediščine. Nahaja se ob državni cesti, kjer je velik promet. Gostilna ima hotelsko licenco za vso pijačo in se lahko prenese na vsakega kupca, ki je ameriški državljani. Prodaja se poslopje in vsa oprema. Kogar veseli gostilniška obrt, bo napravil v kratkem času lep denar. Hotel ima 10 sob za tujce poleg drugih velikih gostilniških prostorov. Pišite ali pridite po gledat.

SHEFFIELD TAVERN.

12 W. Main St., Sheffield, Pa.

Oj težka pot, oj tužna pot —
Ko od srca srce se loči,
mi spremjam Te žalujeti —
Saj Ti na veke greš od nas,
Oj tužna pot, oj težka pot!

PITTSBURGH'S HOSPITALITY AWAITS KSKJ BOWLERS; ENTRY DATE NEARS

Pittsburgh, Pa.—Have you filled out your entry blank for the duckpin tournament to be held in Pittsburgh April 18 and 19? If you have not, please don't delay! You'll be very happy in the company of real KSKJ boosters—whose spirit is always above par. They are always eager to show their fellow-men a good time. It is at a time like this, tournament time, that old friends and acquaintances meet and have jolly times together, cheering each other's bowling ability and hailing the winners as well as the losers, because we are all pals—win or lose.

The Pitt Boosters are all aglow with interest and not one has refused to participate in the tournament. In fact, they are asking the managers themselves to be sure to place them on the teams and are making their entries early so that they will not be left behind. That's the spirit! I don't think that anywhere in the entire KSKJ circles does there exist more loyalty and interest among the KSKJ members than there does in and around our localities.

The Kay Jays of Canonsburg and the Ambridge Boosters are also loyal and show much interest in all affairs. They are going to be represented at our duckpin tournament 100 per cent.

On the evening of April 18, after some of the singles and doubles have been bowled, we will gather for a pleasant evening at one of our local auditoriums. Sunday evening after bowling, prizes will be awarded at a banquet. We are going to make this banquet a very grand affair, with lots of good things to eat and drink, prepared in the way that only the Pitt Boosters know how to prepare a meal to "set before a king."

The prizes—the athletic commissioner has notified us of the purchase of leather bill-folds, fraternity pins, pen and pencil sets, pocket book, signet rigs, watch bracelets and plaques. Doesn't that sound inviting? But even without these you will not want to miss the bowling

JOLIET BOOSTERS ENLIST NEW MEMBERS

Joliet, Ill.—Five members were initiated at the March 30 meeting of the Joliet KSKJ Booster Club.

The new boosters are Leona Laurich, Lucile Ambrose, Dorothy Dolenshek, Frances Bozic and Justine Trevan. This goes to show that the field for new members is still large. Let's go to work, members, and bring in as many new ones as possible!

The meeting also elected two new officers, Helen Rozich, recording secretary, and Rose C. Horwath, publicity agent. Following the meeting, tables were set for cards. Prizes were awarded to Miss Dolensek, Mrs. J. Churnovic, William Perush, John Malesich and Miss Bozic. Darlene and Richard Churnovic, children of Mr. and Mrs. J. Churnovic, entertained as did Vincent Chinderle, Misses Edith Krzich, Helen Spelech, Dorothy Dolenshek, Leona Laurich, Frances Bozic and John Churnovic. Frank Zabkar was announcer.

Refreshments were served by John Churnovic, chairman, Ann Ramuta, Frederick Horwath, Helen Skrinar, Joseph Terlep, Ann Shray, Margaret Terlep and Mary Schiltz.

The next meeting will be held April 25. For a good time, boosters, don't miss it.

Reporter

events, the get-together Saturday evening and the banquet, at which will be present quite a few supreme officers and all your friends.

Come on, all you KSKJ members from Ambridge, Canonsburg, Beaver Falls, Aliquippa, Bridgeport (O.), Cleveland, Lorain, Bridgeport (Conn.), Brooklyn (N. Y.), Forest City, Joliet, Chicago, Rankin (Pa.), Johnstown, Millvale, North Side, Etna, Universal, West Virginia, Waukegan, La Salle (La Sallite), get busy and bring a team with you to Pittsburgh), etc.

Just remember that for a sociable, friendly and interesting time, meet with the rest of the folks at the duckpin tournament in Pittsburgh, April 18 and 19.

Frances Lokar.

PRAISE CAMPAIGN PROGRAM

Soudan, Minn.—That the new Golden Booster Campaign just inaugurated is one of the finest "new member drives" planned thus far, everyone will acknowledge.

Because it provides an incentive to work for every individual member by awarding prizes for every single member enrolled (juvenile or adult) directly to the member responsible for the enrollment, progress should be faster than in former campaigns.

And by setting quotas for each society (expressed in dollars of insurance) and for the attainment of which the society receives a cash award, the entire membership will work for its attainment.

From past experience we find that many diffident members of a society know of people who are not insured, but because of their shyness refrain from approaching the persons and explaining the KSKJ insurance benefits; and a spry talkative non-fraternal insurance agent comes along and procures the individual insurance contract.

To such shy members I would suggest that they inform the secretary of the society or at present the manager of the Golden Booster Campaign of such prospective insurance members, and these officers will make the necessary explanations and contacts.

At the last meeting of the SS. Cyril and Methodius' Society, No. 4, Joseph Erchull Jr. (Box 1203, Soudan, Minn.) was elected as campaign manager, and his assistants are Stanley Gottlieb and Louis Yamnick.

Every individual of the society should co-operate and try to enroll at least one new member, for it is only through a concerted effort that our goal can be realized.

May the Golden Booster Campaign succeed even beyond the hopes of the sponsors!

Mrs. Anthony F. Yapel.

SPONSOR BENEFIT

West Allis, Pa.—Members of the KSKJ are invited to attend the Croation play "Bože Široče," to be presented in the local Italian Hall, April 14, for the benefit of St. Joseph's church.

The program sponsored by two sodality members, KSKJ members, calls for dancing following the three-act performance. Music will be furnished by the Happy Brothers of Struthers, Ohio, including tamburitz and modern instruments. The orchestra, a group of handsome boys, is under the leadership of Stephen Evans Jr. Admission is only 30 cents.

The committee extends an invitation to young and old. The program will please all in attendance. It will be an opportunity to meet old friends and to make new acquaintances.

New Yorkers Concentrate Performing Easter Duty

Brooklyn, N. Y.—To date the most important news is that all the KSKJ organizations and the whole Catholic world is preparing for their Easter duties.

The St. Joseph's and St. Ann's KSKJ societies of Brooklyn have already fulfilled their Easter duties in our church a few Sundays ago. The Holy Name Society will receive their Easter Communion April 19 at the 10 o'clock Mass, followed by a Communion breakfast in our church hall.

A great number of plays and dances are set to take place after Easter holidays. There are so many Slovenian clubs and organizations in Greater New York that they seem to be all in each other's way. Recently St. Mary's Sodality and St. Joseph's Society of our parish planned their affairs the same day. Later it was decided that since the St. Joseph's Society is celebrating its 35th anniversary, being such a big and rare celebration, the St. Mary's Sodality girls will postpone their play and dance to Sunday, May 3. The St. Joseph's Society in appreciation of this action voted for a nice donation toward the church, which I think is a wonderful example of co-operation.

At our last Knights of Trinity meeting I discovered that all the KSKJ reporters received passes permitting them to attend any KSKJ affair. Here is a good chance to start promoting sportsmanship in our organization. As there is always room for improvements, this gives them an opportunity to comment on the work of other societies, besides their own, in such a way as to give the fraternal societies' affairs the essential plugging.

For those who would like to hear the Starlight Orchestra play Slovenian dance music, just let them come down to St. Joseph's dance on Saturday, April 18. Why, I'll even play and sing "The Music Goes 'Round and 'Round" in Slovenian.

Jerry W. Koprivsek.

KSKJ MEMBER WINS SECOND IN ESSAY CONTEST

Waukegan, Ill.—In a contest conducted by the American Legion, Sharvin Post of North Chicago, Joseph Edward Cankar, pupil of the eighth grade of the Mother of God School, won second prize, a silver medal, in competition with the parochial and public schools of the district.

His paper was so well received that the North Chicago Rotary Club invited him to deliver it in person at their luncheon of last Tuesday. Master Cankar did this with great credit to himself and to his school. The Rev. M. J. Butala was present as was also Joseph Nemanić of the educational committee of the Sharvin Post.

Master Joseph Cankar is the son of John Cankar, president of St. Mary's KSKJ Society. He himself is a member of the junior division of the society. Master Cankar starred as a varsity or first team member of the Mother of God basketball team which won its fifth championship in six years in the Lake County Parochial School League.

EDITOR'S NOTE

Due to lack of space many general articles contributed for this issue were held over. Early publication is promised.

AIM HIGH BUT DETERMINED TO GO OVER THE TOP

St. Joseph's Plans to Pass Quota by 150

Cleveland, O.—"We're aiming high, but with the co-operation of every member we can go over the top!" So say members of St. Joseph's Society, No. 169, as they are starting to add another big hit to their past successes. They intend to do better than their quota in the current juvenile campaign.

Their membership at present consists of 578 juveniles and 863 seniors, a total of 1,441 members.

The committee figures that if 25 out of every 100 members of those 1,441 members will secure a new juvenile member during this campaign, they will top their quota by 150 members.

A BIG POW-WOW

Pittsburgh, Pa.—Folks, whether you heard of it or not, we are going to have some big pow-wow at all costs when the eastern duckpin tourney is held here April 18 and 19.

The beauty of it is that almost everybody will be in this melee. Last year we had the second best tournament in the Union, relative to size and importance, with some 178 bowlers participating in 32 five-man teams and a few here and there doubling and singling. This year it seems that over 300 keggers will participate.

If reports keep coming from No. 50, they themselves will have 100 contestants. In Canonsburg they are talking that the whole booster club will be in it. Why not? The club pays the fees. That's the idea of a booster club we are all looking for.

So, folks, clump on your Easter bonnets and take your umbrella and boots to Pittsburgh for this April 18 and 19 stay. You're in for the time of your lives. There will be more fun and excitement packed in those two days than there is pep in a stick of dynamite.

Now, upon the resumption of water, light and transportation facilities, the work of rehabilitation is being rushed, and the Pittsburgh area is returning to normalcy.

All of Pittsburgh, Ambridge and Canonsburg are planning to go to Cleveland in about four busses. Now we never expected much reciprocity from Cleveland, yet we are out to lure more than Gardina's car pack for our annual celebration.

We are biting our nails in anticipation of all the back-slapping, conviviality and pencil figuring we will be in for during the two days.

It will be the first bowling feast in the Union, and even if we are going to shoot marbles as La Sallite calls them, yet it will be just so much a handicap to us in slinging your steamrollers. We are proud of our ducks. It's all in the way those ten birds sit, invite and dare you to knock them down. Let the sporting blood in you assert itself! Come to Pitt and see how many ducks you can bag.

PITT BOWLING BUGS

Cleveland, O.—Parishioners of St. Vitus parish are cordially invited to attend a Miscellaneous Shower Wednesday evening April 15, 7 p.m. in the parish clubrooms.

The admission to this social will consist of the donation of any article amounting to fifty cents or more in value. (Cash, too, will be accepted!) Your contribution may include any of the following: Staple Groceries, Lamps, Chinaware, Pictures, Kitchen Utensils, Electrical Appliances, Needlework, Furniture, Statuary, Dolls.

Dancing and card playing will constitute the entertainment for the evening. Prizes will be awarded to card winners at each table, refreshments will also be served. Frances Sterns is chairman of the committee arranging the affair.

Knights to Perform Easter Duty on Mother's Day

Brooklyn, N. Y.—Knights of Trinity will perform their Easter duty in a body Mother's Day, May 12, in the Most Holy Trinity Church.

The boys will meet in front of the church at 8:45 a.m. and after receiving their carnations, some pink and some white, will proceed in twos to the pews reserved for them in the front center.

The boys always make a wonderful impression to the parishioners due to the fact that three-fourths of them come from other parishes, and the picture that they make as they line up in front of the Communion rail is one that is oft spoken of.

This is one time of the year that the boys are present 100 per cent, and when they're all together it's quite a gathering.

After Mass a committee composed of the officers enters the rectory and there receives the signature and well-wishes of the pastor, the Rev. George M. Dorman, who is a very staunch supporter of the knights.

Following this the boys enter the school yard, where the club's photographer, Cyril Grilz, snaps a picture of the boys in their Sunday smiles.

John P. Staudohar.

FLOOD RECEDES, AMBRIDGE JAYS RESUME PLAY

Ambridge, Pa.—The late flood waters that raged through the western Pennsylvania area and down the Ohio valley finally receded after superseding its 1907 high mark by 10 feet, claiming four score of lives and leaving thousands homeless and destitute, besides a property loss extending into a few hundred millions.

The majority of western Pennsylvania residents were indirectly affected by the stalling of business and industry, and lack of gas, water and light, and the possibility of an epidemic.

Now, upon the resumption of water, light and transportation facilities, the work of rehabilitation is being rushed, and the Pittsburgh area is returning to normalcy.

In so far as the KSKJ members were directly affected by the flood is not generally known, but there is a possibility that the members in the Etna and Johnstown area felt its fury.

The irony of fate is somewhat illustrated in that a local steel mill was fabricating flood gates before being interrupted by the flood.

The 1936 flood is fading into just a memory, pathetic in instances, and vindicating the supremacy of nature, once again. Or is it just nature in the raw?

Upon the restoration of power the local Jays resumed their bowling activities on March 26, with the resulting standing of teams:

	W	L
Svegels	8	1
Koselas	5	4
Kerzans	3	6
Rosenbergers	2	7

PARISH SHOWER

After the league games some of the members indulged in a few games of tenpins. They are considering entry in the Cleveland tournament.

Ambridge will definitely be represented in the Pittsburgh duckpin tourney with at least four teams, and possibly a few more composed of members not in the local league.

The local Kay Jays' basketball team is entered in the Ambridge basketball tournament, where they meet some stiff opposition.

WILL BOWL IN EAST PIN MEET

Cleveland, O.—St. Michaels, No. 152, of South Chicago, last year's winners in the midwest KSKJ bowling tournament, will be entered in the eastern KSKJ bowling meet to be held here May 2 and 3, according to an announcement made by Chairman Anthony Grdina of the Ohio KSKJ Booster Club bowling committee.

The South Chicagoans' entry will bring together for the first time champs of two tourneys, as the Grdina St. Vitus team, eastern champs, will also bowl.

A communication from Pittsburgh states that at least six teams will represent Pittsburgh and vicinity in the Cleveland meet.

PLAN BASEBALL SCHOOL FOR KSKJ MEMBERS

Of particular interest to youthful KSKJ baseball aspirants and members of the juvenile department is the announcement that the Our Page

will conduct a baseball coaching school in co-operation with the Midwest League. The arrangement was made possible

through the efforts of Edward F. Kompare, league president, who states that the series of articles due to begin shortly

will be of benefit not only to ambitious youngsters but also to seasoned players. The school will reveal various coaching methods employed by major league teams. It will dwell on the correct method of playing each position on the field. It will emphasize the physical and mental requirements of players and teach the proper technique of batting and pitching. Baseball's best trained and experienced men have contributed their knowledge to the makeup of the course, which is to be supplied through the courtesy of the Athletic Institute of America.

The reason for conducting this baseball school, according to Mr. Kompare, is to foster a keener interest in baseball. Unfortunately, KSKJ youngsters in certain sections of the country have not the privilege nor the opportunity to learn the proper technique of baseball as well as members who live in metropolitan areas where facilities are provided. Inasmuch as our KSKJ encourages baseball competition by supporting teams and leagues, it should be just and proper that the entire membership should become familiar with the available fundamentals of baseball play. The Midwest League is indebted to the KSKJ and therefore makes this arrangement possible as a gesture of reciprocity.

Upon the restoration of power the local Jays resumed their bowling activities on March 26, with the resulting standing of teams:

	W	L
Svegels		